

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

www.lisvisnyk.com.ua №2-3 (96-97) 2020

ПО НАТУРАЛЬНЕ
ДО ЛІСУ
14 ст.

ЇДЬМО НА ВОДОСПАДИ
18 ст.

ГОРОХІВСЬКИЙ ЛІС
НАПОВНЮЄТЬСЯ
ЗВІРИНОЮ!
22 ст.

ПОЧАСТУЙТЕСЯ
МЕДОМ ІЗ ПАСІК
«ЛЮБЕШІВАГРОЛІСУ»
26 ст.

У епіцентрі
ВОГНЮ

12 ст.

- 4 Країна у вогні
- 8 Придумала мати дочкам імена –
ось літо і осінь, зима і весна
- 12 У епіцентрі вогню.
На виручку житомирянам.
- 14 Володимир-волинський ліс став багатшим
на фазанів та диких свиней
- 15 Інвестиція не в полювання, а у звірів
- 16 Не бути імпортером,
а створити власне виробництво
- 18 Їдьмо на водоспади!
- 20 По натуральне – до лісу!

- 21 Замість води американські діти беруть до
школи волинський березовий сік
- 23 Маринований часник
від маневецьких лісівників:
корисно та смачно!
- 25 Ексклюзивна квашенина
від ківерцівських лісівників
- 26 Почастуйтеся медом із
пасік «Любешівагролісу»

- 27 Лісова малина
має бути
у кожній домівці

- 28 Горохівський ліс
наповнюють
звіриною

- 30 Ревінь –
улюбленець
дітей

- 31 Лісова кухня: чорничне меню
- 32 Початок літа багатий на зливи

- 34 Поради на літо

Всеукраїнський журнал
Головний редактор:
ЧУРИЛО Оксана Андріївна
E-mail: lv.oksana0007@gmail.com
Моб. тел.: +380673326460
Юридична адреса: пр-т Волі, 30, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43000
E-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.com.ua
Бухгалтер: РЕДЬКОВИЧ Тетяна
Моб. тел.: +380660889493
Верстка: ВОЛОШИН Микола
Редколегія: Волинське ОУЛМГ,
Колісник Б.І., Туниця Ю.Ю.
Свідомство Міністерства юстиції України
про державну реєстрацію друкованих ЗМІ
КВ № 18041-6891Р від 16.08.2011 р.

**Журнал можна передплатити
у відділеннях Укрпошти
або замовити у редакції «ЛВ».
Передплатний індекс: 89631**

Редакція не несе відповідальності за до-
стовірність даних, наданих респондентами,
та зміст рекламних матеріалів.

Редакція не завжди поділяє погляди ав-
торів публікацій. Надіслані на адресу редак-
ції фото та рукописи не повертаються.

Передрук та інше використання стилю,
дизайну, фото та змісту журналу без дозво-
лу редакції та посилання на «ЛВ» не допу-
скається.

Усі права захищені © ТзОВ «Лісовий вісник»
Віддруковано у ТзОВ «Друкмаркет»
Луцьк, 2020р.

Автор фото на 1-й стор. –
Оксана ЧУРИЛО

Мій собака тягне за повідець так, що я увяляю себе лялькою з тканини, яка ось-ось безсило повисне і рухатиметься за інерцією туди, куди бігтиме Ріо. В принципі, і настрій такий.

Ми прийшли на луг. Навколо вигоріла територія. Чорно. Пахне димом і зловісно гудуть дроти електропередач. Враження, що потрапив у фільм про апокаліпсис. Вітер не вщухає, піднімаючи нагору попіл. Чорний пил кружляє поміж новими паростками зеленої трави. Природа оновлюється. Але якою ціною?

Холодно і на душі, і надворі. Кутаюся у шарф і розглядаю понівечене вогнем дерево, яке росте найближче біля дороги. Не хочеться іти попелищем. Ні мені, ні собаці. Він припишк, відчувши мій настрій.

Це – обліпіха. Який із цих ягід неймовірний чай! Мій улюблений! Солодко-гіркуватий. Цього року ягід не буде. Стовбур обгорів сильно, гілки менше, але цвіт... Цвіт так і залишився не відкритим. Не вдалося дереву розцвісти. Вогонь обпалив білуваті пуп'янки, які мали от-от розгорнути свою красу і показати світові.

...Свідомо не піду вглиб згарища. Боюся. Боюся побачити обпалені, мертві тіла тварин чи птахів.

А дроти зловісно гудуть над головою, ще більше нагаваючи тривогу. Яка вона страшна, цьогорічна весна.

Повз нас пройшли люди. В масках. Видно тільки очі. Я чогось щоразу вдивляюся у ті очі над масками. Як дізнатися, хто йде поруч? Із якими людиною намірами?

Кажуть, у темні часи видно світлих людей. І це правда. Але темні часи досить часто дають можливості темним людям. Пандемія дала можливості...

Маска сховала під собою багато що...

Останніми роками було популярно вчити людей жити одним днем. Насолоджуватися життям тут і зараз. І це, з одного боку, правильно, бо навідкладати можна так, що ніколи й не скористаєшся залишеним на потім. Але... хто подумає про майбутнє? Наше. Наших дітей, внуків, правнуків. І тут не йдеться про накопичення коштів собі і своїй родині, як це нерідко роблять наші політики і не тільки, а про глобальні речі. Хто буде думати про майбутнє людства? Чи вартують чогось накопичені кошти на згарищі? Чи вартують чогось статки, коли нема як їх використати, коли з землі – пустеля і пісок в обличчя. Коли немає води. Коли віруси вислизують назовні і вбивають мільйонами.

Людство загралося у життя одним днем. Аж надто! Вчора дивилася фото: росте дерево, а навколо нього – вогонь. І це у зоні відчуження. Рудий ліс. Радіація. І очевидні провокації. Фактично – теракти. Скільки заплатили за таке? Яка ціна знищення себе?

Природа відновиться? Так. Звісно. А що відбувається з людиною?

...Нам радять мити руки. Так, їх варто ретельно мити. І не тільки через COVID-19.

У нашого людства брудні руки...